

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 845/08
26.06.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА против туженог "ББ" кога заступа БА адвокат, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж.бр.540/08 од 21.2.2008. године, у седници одржаној дана 26.6.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Лесковцу Гж.бр.540/08 од 21.2.2008. године и пресуда Општинског суда у Лебану П.1-381/07 од 24.10.2007. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Лесковцу Гж.бр.540/08 од 21.2.2008. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Општинског суда у Лебану П.1-381/07 од 24.10.2007. године којом је усвојен захтев тужиоца и поништено решење туженог о отказу уговора о раду бр. 66/1 од 30.6.2006. године а тужени обавезан да тужиоца врати на послове и радне задатке које је обављао до доношења оспореног решења. Истом пресудом обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 1.000,00 динара.

Против ове другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду ду смислу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.125/04) и нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време, а по уговору о утврђивању права, обавеза и одговорности бр. 66 од 1.9.2002. године обављао је послове електричара I групе. Према потврди о привременој спречености за рад био је од 14.6.2006. године до 23.6.2006. године на боловању (због анксиозне депресије). Дана 19.6.2006. године затечен је од стране комисије туженог да око 19,30 часова вози трактор ради предаје јагода на откупном месту у ВВ, где иначе живи и има пољопривредно домаћинство. Пре тога тужилац је био на годишњем одмору од 5.6. до 13.6.2006. године. Тужени је због овакве радње писмено упозорио тужиоца и оставио му рок за изјашњење, обавестио је и синдикат чији је тужилац члан, а потом отказао уговор о раду тужиоцу 30.6.2006. године због злоупотребе боловања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је околност да је тужилац затечен да вози трактор за време привремене спречености без утицаја и да је за примену овог отказног разлога из члана 179. став 1. тачка 6. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр.25/05, 61/05), потребна претходна провера по одредбама члана 105. став 3. овог закона, што тужени није захтевао. Зато су захтев тужиоца усвојили и поништили оспорено решење тужене о отказу уговора о раду тужиоцу.

Ревизијом тужене се основано указује да су разлози нижестепених судова нејасни и противречени и да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Према одредбама члана 179. став 1. тачка 6. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, између осталог и ако запослени злоупотреби право на одсуство због привремене спречености за рад. Овај отказни разлог се, по оцени Врховног суда, образује радњом самог запосленог - који врши злоупотребу права на одсуство због привремене спречености за рад, а забрана злоупотребе овог права односи се на сваку радњу којом се ово право користи супротно разлозима због којих је установљено.

Послодавац је у смислу члана 103. став 5. Закона о раду овлашћен и да, ако посумња у оправданост разлога за одсуствовање са рада (из става 1. члана 103.) поднесе захтев надлежном здравственом органу ради утврђивања здравствене способности запосленог, у складу са законом, али по оцени Врховног суда ово овлашћење послодавца не представља обавезну законску радњу коју послодавац мора претходно предузети да би отказао запосленом уговор о раду на основу члана 179. став 1. тачка 6. Закона о раду.

Имајући у виду да су нижестепени судови законитост радње о отказу уговора о раду тужиоцу ценили погрешном применом члана 103. став 5. Закона о раду, а да су пропустили да утврде да ли је право на одсуство због привремене спречености тужилац злоупотребио обављањем спорних активности, обзиром

на дијагнозу болести и терапију коју је имао, Врховни суд је укинуо обе нижестепене пресуде и на основу овлашћења из члана 406. став 1. у вези члана 407. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити речене недостатке, расправити спорна питања на која је овом одлуком указано и донети закониту и правилну одлуку, имајући у виду да је терет доказивања постојања радње која образује отказни разлог на послодавцу, а да је на запосленом терет доказивања да је имао право да такву радњу предузме обзиром на здравствено стање и прописану терапију, у смислу члана 223. ЗПП.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд